

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

B1.

ingenter	penatium
facies	nulli rei
simillimo	diutius
quae	miser
exercitus	hac
proeliis	morte
minaciore	servitutis
illud	

B2α.

B2β.

existimem	ingrediamur
veniendo	ingrederemur
aspice	ingressuri simus
concupient	ingressi simus
praeesse	ingressi essemus
abisset	
abstenturam	
habebuntur	
passuram esse	
possitis	

Γ1α.

Magnitudinis: γενική της ιδιότητας (μόνιμη) στο hominem

Consul: παράθεση στο T. Manlius

Aliquando : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο abiret

Animo : αφαιρετική οργανική του τρόπου στο perveneras

Miserrima : κατηγορούμενο στο ego μέσω του future sum

Γ1β.

Se : υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου esse. Στην ταυτοπροσωπία του ειδικού απαρεμφάτου το υποκείμενο δηλώνεται σε αιτιατική παρόλο που ταυτίζεται με του ρήματος. Το φαινόμενο ονομάζεται λατινισμός.

Ego : υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου pati. Στην ταυτοπροσωπία του τελικού απαρεμφάτου το υποκείμενο δηλώνεται πάντα σε ονομαστική.

Γ1γ.

Dux hostium his verbis proelio filium lacessivit.

Γ1δ.

Natus : qui natus erat

Ingrediendi : dum ingredereris/re

Γ2α.

Υπόθεση: si pergis (si + οριστική ενεστώτα)

Απόδοση : manet (οριστική ενεστώτα)

Αναγνώριση : υπόθεση ανοιχτή στο παρόν

Υπόθεση αντίθετη της πραγματικότητας για το παρελθόν : si perrexisses, mansisset
Υπόθεση δυνατή-πιθανή : si pergas, maneat

Γ2β.

Ego non habens filium, libera in libera patria mortua essem

Η μετοχή είναι συνημμένη στο εννοούμενο υποκείμενο του mortua essem, ego, επομένως τίθεται σε ονομαστική.

Γ2γ.

«quem simul aspexit Cassius» : δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που εισάγεται με το χρονικό σύνδεσμο simul (πρόταξη αναφορικού). Εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει μόνο χρόνο και συγκεκριμένα παρακειμένου (aspexit) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (concepit) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν

«cum aliquando castris abiret» : δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό (αφηγηματικό) cum γιατί υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση ανάμεσα στην κύρια και τη δευτερεύουσα και συγκεκριμένα μια σχέση αιτίας-αιτιατού ανάμεσά τους. Εκφέρεται με υποτακτική γιατί είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου και μάλιστα χρόνου παρατατικού (abiret) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (edixit) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν.